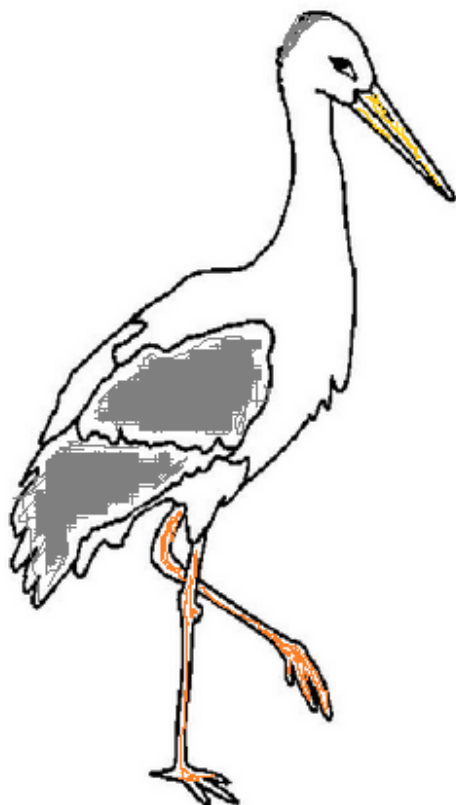

KILPAILIJAT JA TUOMARI

Muuan sammakko oli hyvin ylpeä äänestään, ja koko yön se vietti laulaen: *tok, tok, tok*. Eräs kaskas oli vielä ylpeämpi äänestään, ja koko yön ja myös koko päivän se vietti laulaen: *kir, kir, kir*. Kerran ne tapasivat ja sammakko sanoi kaskaalle:

- Minun ääneni on parempi.

Ja kaskas vastasi sammakolle:

- Minunpas ääneni on parempi.

Siitä alkoi keskustelu, jolla ei ollut loppua. Sammakko sanoi laulavansa koko yön. Kaskas sanoi laulavansa päivän ja yön. Sammakko sanoi, että sen ääni kuului kauemmaksi; kaskas kertoi, että sen ääni kuului aina. Ne alkoivat laulaa vuorotellen. *Tok, tok, tok, kir, kir, kir, kir*.

Ja kumpikaan ei vakuuttunut. Niinpä sammakko sanoi:

-Täälläpäin, pienen järven rannalla, pysähtyy haikara. Menkäämme sen luokse. Se saa toimia tuomarinamme.

Ja kaskas sanoi:

-Mennään.

Ne hyppivät ja hyppivät, kunnes näkivät haikaran. Se oli väriltään tumma ja se seiso i yhdellä koivellaan ja katseli vettä.

-Haikara, osaatko laulaa? huusi kaskas.

-Kyllä osaan, vastasi haikara ja loi silmäyksen tulijoihin.

-Anna kuulua, laula. Haluamme kuulla, kuinka osaat laulaa, jotta voisimme nimittää sinut tuomariksi, sanoi sammakko.

Haikaralla oli omat aikomuksensa ja se vastasi:

-Keitäs te oikein olette, että voitte pyytää minulta koelaulua? Lauluni on hyvin hienoa, senkin mitättömät otukset. Haluatteko minun arvosteluni? Jos ette, jatkakaa matkaanne.

Tylsistyneen näköisenä haikara venytteli toista koipeaan.

-Tietenkin, vastasi sammakko, meillä ei ole syytä arvioida omaa tuomariamme.

Ja kaskas huusi:

-Haikara, haluamme ainoastaan, että sanot meille, kumpi meistä laulaa paremmin.

Haikara vastasi:

-Tulkaa sitten lähemmäksi, niin että voin kuulla teidät hyvin.

Sammakko sanoi kaskaalle:

-Ehkä olisi parempi olla menemättä lähemmäksi ja lopettaa koko kilpailu.

Kaskas oli kuitenkin varma voitostaan ja turhamaisuuden vallassa se sanoi:

-Mennään, sinun äänesi on rumempi ja nyt pelkääät häviäväsi.

Siitäkös sammakko suuttui ja vastasi:

-Nyt kuulet, mitä oikea laulu on.

Ja pitkillä hypyillä se lähestyi haikaraa kaskas perässään. Haikara kääntyi ja komensi sammakkoa:

-Laula nyt.

Sammakko alkoi laulaa mistään mitään välittämättä ja voitostaan varmana, ja sinä aikana haikara söi kaskaan:

-Ja nyt, väittely saa jatkoa vatsassani.

Ja niin haikara söi myös sammakon. Ja haikara, tekoonsa tyytyväisenä, suoristi koipensa ja katseli edelleen tyynenä vettä.